

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/34/2013
Identifikačné číslo spisu: 5710012000
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:5710012000.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika v trestnej veci proti obvinenému M. A. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 30. júla 2013 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. januára 2013, sp. zn. 1 To 102/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej len krajský súd) podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného M. A. a prokurátora proti ďalej označenému rozsudku Okresného súdu Martin.

Okresný súd Martin (ďalej len okresný súd) rozsudkom, č. k. 1 T/105/2010-963, z 18. júla 2012 uznal obžalovaného M. A. za vinného, že:

od presne nezistenej doby leta roku 2009 do najneskôr 16.6.2010 opakovane kupoval na bližšie nezistených miestach v meste Martin, minimálne však na diskotéke v meste Martin, od bližšie nezistených osôb, pervitín, ktorý mal následne v držbe pre účely jeho užívania, tento pervitín opakovane užíval minimálne aj s K. U., nar. XX.X.XXXX, ktorá ho taktiež zaobstarávala kúpou, na rôznych miestach v okrese Martin, jeden až dvakrát do mesiaca, pričom pervitín (metamfetamín) je zaradený do II. skupiny zoznamu omamných a psychotropných látok uvedeného v zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

čím spáchal zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený písomným podaním obhajcu doručeným okresnému súdu 21. mája 2013.

Ako právny dôvod dovolania označil dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom).

Tento dovolací dôvod obvinený vecne vymedzil v prvom rade tak, že tvrdí uznanie svojej viny pre iný skutok, než ktorý bol predmetom podanej obžaloby a obvinenia vzneseného v prípravnom konaní. Toto tvrdenie potom konkretizuje citáciou dotknutých rozhodnutí a rozvíja ho v kontexte chronológie konania.

V nadväznosti na vyššie uvedené okolnosti potom namieta, že súd odmietol ním navrhované vykonanie dôkazu - opätovného výsluchu svedkyne U..

V konečnom dôsledku dovolateľ dospieva k záveru, že vykonané dôkazy nedávajú podklad na vyvodenie záveru, že obvinený okrem prechovávanía drogy pre vlastnú potrebu túto drogu kúpil alebo inak ňou nakladal spôsobom uvedeným v § 172 ods. 1 Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) vec predbežne preskúmal podľa § 378 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania z dôvodov uvedených v § 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f/ Tr. por. Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Ku prvej dovolacej námietke:

Najvyšší súd nemôže na podklade dovolania obvineného skúmať zachovanie totožnosti skutku medzi rozsudkom a obžalobou, nakoľko tomu zodpovedajúci dôvod dovolania v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku absentuje.

Ak by dovolateľom tvrdená chyba nastala, nešlo by o porušenie práva na obhajobu. Také porušenie by zodpovedalo nerešpektovaniu ustanovení Trestného poriadku, ktoré zabezpečujú možnosť obvineného obhajovať sa osobne alebo prostredníctvom obhajcu, zúčastniť sa na úkonoch trestného konania v rozsahu ustanovenom zákonom, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a navrhovať vykonanie dôkazov, podávať opravné prostriedky a pod. (jadro tejto úpravy je generálne formulované v § 34 Trestného poriadku).

Podanie obžaloby pre iný skutok, než pre ktorý bolo vznesené obvinenie (§ 234 ods. 2 veta prvá Trestného poriadku) a rozhodnutie súdu na hlavnom pojednávaní o inom skutku, než ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu (§ 278 ods. 1 Trestného poriadku) je chybou rozhodnutia súdu (respektíve v prvom z uvedených prípadov chybou prokurátora a v nadväznosti na to aj rozhodnutia súdu, ktoré takú chybu akceptovalo). V dovolacom konaní z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku však možno vo vzťahu k súdom zistenému skutku skúmať len správnosť jeho právnej kvalifikácie (§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Ako už bolo uvedené, nemožno skúmať zachovanie jeho totožnosti oproti obžalobe (rovnako správnosť a úplnosť súdom zisteného skutku).

Ak by si dovolací súd atrahoval prieskum v rozsahu, ktorý mu zákon nezveruje, išlo by o porušenie ústavného princípu konania štátneho orgánu len v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (Čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je základným atribútom právneho štátu.

Dovolateľom tvrdenú chybu rozhodnutia súdu je možné uplatňovať v odvolacom konaní, k čomu aj došlo. Použitie mimoriadneho opravného prostriedku však v tomto prípade nie je možné.

K námietke, že súd odmietol opätovne vypočuť svedkyňu U.:

Uvedená okolnosť tiež neznamená porušenie práva na obhajobu v zmysle splnenia dovolacieho dôvodu

uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Ak súd prvého stupňa považoval skutkový stav za dostatočne zistený a k takému navrhovanému výsluchu nepristúpil, bolo možné preskúmať nevyhovenie dotknutému návrhu obhajoby na základe námietky uplatnenej v odvolacom konaní, k čomu aj došlo. Odvolací prieskum pokrýva aj správnosť skutkových zistení, a teda aj správnosť hodnotenia dôkazov, čo pri dovolacom prieskume, vykonávanom z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku, nie je možné. Práva obhajoby boli rešpektované vysporiadaním sa s dotknutým návrhom, respektíve odvolacou námietkou súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (k tomu pozri rozhodnutie 7 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky čiastka 1 /2011).

Rovnako, odvolacia námietka spočívajúca v tvrdení, že nebolo dokázané kupovanie drogy a jej prechovávanie nad rámec vlastnej potreby (čo by sprostredkovane podmienilo prekvalifikáciu činu podľa § 171 Trestného zákona) patrí do sféry skúmania správnosti a úplnosti zisteného skutku, ktoré dovolaciemu súdu zákon výslovne zakazuje (§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku).

Na základe uvedeného bolo dovolanie na neverejnom zasadnutí najvyššieho súdu, nariadenom v zmysle § 381 Trestného poriadku, odmietnuté ako zrejme nedôvodné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomu rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.